

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சரூரமற்றவர் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். 'சரூரமற்றவர்' என்றால், சரூரத்தின் எந்தச் சமயமோ அல்லது உறவுமுறையோ இல்லாதிருப்பதாகும். ஆத்மா தொடர்ந்தும் தந்தையை மாத்திரம் நினைவுசெய்யட்டும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எப்பொழுது 100மு சக்தியைக் கொண்டிருப்பீர்கள்? அதற்காக நீங்கள் என்ன முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும்?

பதில்: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நினைவுசெய்தல் என்ற ஓட்டப்பந்தயத்தில் இறுதிக்கணங்களை அடையும்பொழுது, நீங்கள் 100 வுதம் சக்தியைக் கொண்டிருப்பீர்கள். அந்த நேரத்தில் நீங்கள் எவருக்கேனும் இந்த ஞானத்தை விளங்கப்படுத்தும்பொழுது அம்பு உடனடியாகவே இலக்கைத் தாக்கும். இதற்கு ஆத்ம உணர்வுடையவராகுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். நினைவினுடாகப் பழைய கணக்குகள் அனைத்தும் எரிந்துள்ளதா என்று சோதிப்பதற்கு உங்கள் இதயக் கண்ணாடியைப் பாருங்கள்.

பாடல்: நீங்களே அன்புக் கடல். நாங்கள் ஒரு துளிக்காக ஏங்குகின்றோம்.

ஓம்சாந்தி அல்ஃபா (தந்தை) இப்பொழுது வந்திருக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். புகழ் உள்ளது: ஒரு விநாடியில் நாங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஜீவன்முக்தியை, அதாவது, சுவர்க்க இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றோம். ஏனெனில் தந்தையே சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர். தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி பெறப்படுகின்றது. மனிதர்களால் மனிதர்களிடமிருந்து அதனைப் பெற முடியாது. ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடனேயே வாரிசு ஆகுகின்றார். ஒருவர் முதல் தடவையாக வரும்பொழுது, நீங்கள் அவரிடம் ஒரு படிவத்தை நிரப்புகிறீர்கள்: ஆத்மாக்களின் தந்தை யார்? கூறப்படுகின்றது: சரூரதாரி ஆத்மா, புண்ணியாத்மா. ஆனால், சரூரதாரி பரமாத்மா, பாவ பரமாத்மா, புண்ணிய பரமாத்மா எனக் கூறப்படுவதில்லை; இல்லை. மகாத்மா, புண்ணியாத்மா எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவிடமிருந்து நூண்ட காலம் பிரிந்திருந்ததாக நினைவுகூரப்படுகின்றது. எனவே, கடவுள் உங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக நிச்சயமாக வரவே வேண்டும். எனவே, மக்கள் வரும்பொழுது அவர்களிடம் ஒரு படிவத்தை நிரப்புகிறீர்கள்: ஆத்மாவாகிய உங்களது தந்தை யார்? சரூரத்தின் தந்தை யார்? நான், எனது என்ற இரு வேறுபட்ட விடயங்கள் உள்ளன. நான் ஓர் ஆத்மா, இது எனது சரூரம். ஆத்மாவாகிய எனது வதிவிடம் எங்கே உள்ளது? ஆத்மாவாகிய உங்கள் தந்தை யார்? பரமாத்மாவின் தந்தை யார் எனக் கேட்கப்படுவதில்லை. அனைத்திற்கும் முதலில் நீங்கள் அல்ஃபாவை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அவரே சத்தியமானவரும், ஞானக்கடலுமாவார். அவரே அனைவரினதும் தந்தையாவார். மனிதர்கள், நீதிபதிகள் போன்ற எவருமே தாங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதனை அறியமாட்டார்கள். ஆத்மாவே சரூரத்தின் அங்கங்கள் மூலமாகப் பேசுகின்றார்: நான் ஒரு நீதிபதி, நான் ஒரு சத்திரசிகிச்சை நிபுணர். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக ஆக்குகின்றார். நீங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிவீர்கள். ஏனைய அனைவரும் உங்கள் சரூரத்தின் உறவினர்கள். சரூர உறவுமுறை என்ற ரீதியிலேயே ஒருவர் தாய் அல்லது தந்தையாக உள்ளார். ஆத்மாக்கள் என்ற ரீதியில் நாங்கள் சகோதரர்களாவோம். இது முதலில் விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். 'ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி என்ற ஆஸ்தி' என்பது நினைவுகூரப்படுகின்றது. ஜீவன்முக்தியைக் கொடுப்பவர் யார்? சத்தியயுகத்தில் ஜீவன்முக்தியும், கலியுகத்தில் பந்தன வாழ்க்கையும் உள்ளது. இதுவும் விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். படிவமொன்றை நிரப்பச் செய்கின்ற இங்கேயுள்ள வழக்கம் மிகவும் நல்லது. ஆத்மாக்களாகிய எங்கள் தந்தையின் ஞாபகார்த்தம் இங்கேயே உள்ளது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த அசரூரியான ஒரேயொருவரே ஆத்மாக்களாகிய எங்கள் தந்தை. நாங்கள் சரூரதாரிகள். அசரூரியானவரின் ஞாபகார்த்தம் உள்ளது. எனவே, அவர் நிச்சயமாக வந்திருக்கின்றார். அந்த ஒரேயொருவரே தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையானவர்களாகவும், பழையதைப் புதியதாகவும் ஆக்குகின்றார். உலகம் புதியதிலிருந்து பழையதாக மாறுகின்றது. ஒரேயொரு உலகமே உள்ளது. எனவே, உலகைப் படைப்பவரும்

நிச்சயமாக ஒருவராகவே இருக்க வேண்டும்; அது, இருவராக இருக்க முடியாது. கடவுளே படைப்பவர். அவர் இப்பழைய உலகைப் புதியதாக்குகின்றார். புதிய உலகமாக இருந்த பாரதமே சுவர்க்கமாக இருந்தது. கடவுள் ஒருவரேயாவார். உலகமும் ஒன்றேயாகும். முன்னர் சத்தியயுகம் இருந்தது. இப்பொழுது இது கலியுகமாகும். புராதன பாரதம் இருந்தது. எனவே, உலகைப் புதிதாக; கியவரே பாரதத்தைப் புதியதாக்கியிருக்க வேண்டும். மக்கள் இங்கே முதற்தடவையாக வரும் பொழுது, இந்த இரகசியத்தை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள்: நூங்கள் ஓர் ஆத்மா. ஆத்மாக்கள் தொடர்ந்தும் மறுபிறவியெடுக்கின்றார்கள். தந்தை வந்து, உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குகின்றார். நான் ஒரு நூதிபதி, நான் ஒரு சட்டநிபுணர், அல்லது, நான் கிறிஸ்தவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவன். இவையனைத்தும் சரூரத்திற்குரிய சமயங்களேயாகும். ஆத்மாக்கள் சரூரமற்றவர்கள். எனவே, அவர்கள் உறவுமுறைகள் அல்லது சமயங்கள் எதையுமே கொண்டிருப்பதில்லை. ஆத்மாவே கர்மாதீதம் அடைகின்றார். பின்னர், மீண்டும் ஒரு தடவை ஆத்மாக்கள் தாய், தந்தை முதலான உறவுமுறைகளைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களது ஆடைகளை மாற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் தங்கள் பாகங்களையும் மாற்றி, புதிய பெற்றோரைப் பெறுகின்றார்கள். ஆத்மாக்கள் தொடர்ந்தும் மறுபிறவி எடுக்கின்றார்கள். உண்மையில், ஆத்மாக்கள் அசரூரியானவர்கள், அவர்கள் அசரூரி உலகில் வசிக்கின்றார்கள். பின்னர், ஓர் ஆத்மா ஒரு சரூரத்தை எடுக்கும்பொழுது, அவர் கூறுகின்றார்: இதுவே எனது பெயரும், உருவமுமாகும். தந்தை இங்கிருந்து, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறுகின்றார்: உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுங்கள். நூங்கள் வீடு திரும்ப வேண்டும். நூங்கள் 84 பிறவிகளின் பாகங்களை நடித்திருக்கின்றீர்கள். நூங்கள் ஒரு சட்டநிபுணராகினீர்கள்; நூங்கள் ஓர் அரசராக ஆகினீர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது உலகின் அதிபதிகளாக ஆகுகின்றீர்கள். பரமாத்மாவான பரமதந்தையால் மாத்திரமே இதனை ஆத்மாக்களுக்குக் கூறமுடியும். இவ்விடயங்கள் வேறு எவரது புத்தியிலும் இல்லை. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் பரமாத்மாவே என அவர்கள் கூறுகின்றனர். தந்தை வந்து, உலகச் சக்கரத்தின் இரகசியங்களை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். உண்மையிலேயே 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தைச் சுற்றி வந்தீர்கள் என்பதை நூங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். இப்பொழுது இது உங்களது இறுதிப் பிறவியாகும். நூங்கள் வீடு திரும்ப வேண்டும். மக்கள் முக்திதாமத்திற்குச் செல்வதற்காக முயற்சி செய்கின்றார்கள். ஆத்மாவாகிய நான் முக்திதாமவாசி. ஆனால், நூங்கள் சரூர உணர்வைக் கொண்டிருப்பதால், இதனை அறிந்திருக்கவில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அசரூரி உலகில் வசிக்கின்றோம். நாங்கள் எங்களது பாகங்களை நடிப்பதற்கே அங்கிருந்து வந்திருக்கின்றோம். அனைவரும் கடவுளிடம் செல்வதற்காகவே கடவுளை நினைவுசெய்கின்றார்கள். எனவே, ஆத்மாவும், சரூரமும் இரு வேறுபட்ட விடயங்கள் என்பதை முதலில் விளங்கப்படுத்துங்கள். ஓர் ஆத்மாவில் மனமும், புத்தியும் உள்ளன அவர் உயிருள்ளவர். ஆத்மா அழிவற்றவர். சரூரங்கள் அழியக்கூடியன. ஞானம் நிறைந்தவராகிய, அசரூரியான, பரமாத்மாவான பரமதந்தையே ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் தந்தை. அவரே கஃதையின் கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். பக்தர்கள் அனைவரும் அன்புக்கடலாகிய, கடவுள் மீது அன்பு கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர் பக்தர்களைப் பெருமளவில் ஈர்க்கின்றார். ஒரேயொரு கடவுளே இருக்க முடியும். பக்தர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் தூய்மையாக்குபவரை நினைவுசெய்கின்றார்கள். எனவே, அசரூரியான ஒருவர் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். ஏனைய அனைவரும் அவரது படைப்புக்களே. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் ஆகியோரும் படைப்புக்களே. மனித உலகும் படைப்பேயாகும். அதிமேலான தந்தை பரந்தாமவாசி. ஆத்மா நட்சத்திரத்தைப் போன்றிருப்பதைப் போல, பரமாத்மாவான பரமதந்தையும் ஒரு நட்சத்திரமே ஆவார். ஒரேயொரு உலகமே உள்ளது என்றும், அது மீண்டும் மீண்டும் இருக்குமென்றும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்துச் சமயங்களும் சக்கரத்தைச் சுற்றிச் செல்ல வேண்டும். நபர்கள் அனைவரும் தத்தமது பாகங்களை நடிக்கின்றார்கள். எவரது பாகமும் மாற்றப்பட முடியாது. ஒவ்வொரு பாகம் நடிக்கப்பட வேண்டும். அனைத்திற்கும் முதலில், ஆத்மாக்களின் தந்தை யார் என்பது விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டியது மிக அவசியமானது. அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ, தந்தையாகிய கடவுளே! இதனைக் கூறியவர் யார்? ஆத்மா சரூரத்தின் மூலம் பேசுகின்றார். பரமாத்மாவான பரமதந்தையே ஆத்மாக்களின் தந்தையாவார். இதுவே பிரதான விடயம். நூங்கள் எவருடனும் அதிகமாக விவாதம் செய்யக்கூடாது. ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி பெறப்படுகின்றது. தந்தை குழந்தைகளாகிய

உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, ஆத்ம உணர்வு உடையவராகுங்கள்! இந்நேரத்தில், இவ்வுலகம் தூய்மையற்றதாக உள்ளது. தந்தையாகிய கடவுளை அறியாததாலேயே அவர்கள் அநாதைகள் ஆகியுள்ளனர். சத்தியயுகத்தில் அவர்கள் வெகுமதியை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். அங்கே தந்தையை நினைவுசெய்யவேண்டிய அவசியமேயில்லை. பாரத மக்கள் தந்தையிடமிருந்து இந்த வெகுமதியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள் என்பதை உலக மக்கள் அறியமாட்டார்கள். பாரதம் சுவர்க்கமாகுகின்றது. மாயையே (இராவணன்) அதனை நரகமாக்குகின்றான். பாரதம் புதியதிலிருந்து பழையதாக வேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு கட்டடம் 100 வருடங்களுக்கு இருக்கக்கூடியதென்றால், 50 வருடங்களின் பின்னர் அது பழையதென்றே கூறப்படும். அதேபோன்றே, உலகமும் புதியதிலிருந்து பழையதாகுகின்றது. பின்னர், அதனை மீண்டும் புதியதாக்குபவர் யார்? அது எவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் நிகழும்? உலகம் தூய்மையானதாக இருந்தது. எவராவது ஒருவர் அதனைத் தூய்மையாக்கியிருக்க வேண்டும். ஒரேயொரு தந்தையே தூய்மையாக்குபவர். அவர் மாத்திரமே அதனைத் தூய்மையாக்குவார். அதனைத் தூய்மையற்றதாக்குபவர் யார்? அதனைத் தூய்மையாக்குபவர் யார்? எவராலும் இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. நீங்கள் இப்பொழுது தந்தைக்குரியவர்கள். தந்தை என்றால் தந்தைதான். நீங்கள் தந்தைமூது அரைவாசி, அல்லது முக்கால்வாசி நம்பிக்கையை மாத்திரம் கொண்டிருக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், மாயை உங்களைச் சரூர உணர்வுடையவராக்குகின்றாள். சரூரமற்றவர் ஆகுவதற்கும், தந்தைக்குரியவராக ஆகுவதற்குமே முழு முயற்சியும் தேவைப்படுகின்றது. உண்மையில், மாயை கொடிய எதிரியாவாள். நீங்கள் யோக சக்தியால் இராச்சியத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றீர்கள். நினைவின் மூலம் மாத்திரமே உங்களால் தந்தையிடமிருந்து உங்களது ஆஸ்தியைப் பெற முடியும். யோகத்தின் மூலம் மாத்திரம் சக்தி கிடைக்கின்றது. தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் என்னிடம் மீண்டும் வரவேண்டி இருப்பதனால், உங்கள் சரூரத்தையும், சரூர உறவுகள் அனைத்தையும் மறந்து, என்னை நினைவு செய்யுங்கள். சத்தியயுகம் என்பது ஜீவன்முக்தி. கலியுகமோ பந்தன வாழ்க்கை. ஐந்து விகாரங்களாகிய இராவணனின் பந்தனம் உள்ளது. அது அங்கேயிருப்பதில்லை. தந்தை வந்து, உங்களை விடுவிக்கின்றார். பாரதத்தில் பரம அமைதியும், செழிப்பும் இருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். அது இப்பொழுது அங்கேயில்லை. எனவே, பரமதந்தை அதனை நிச்சயமாக ஸ்தாபித்திருக்க வேண்டும். அவர் வந்திருப்பார். அவர் சங்கமயுகத்தில் வந்து, பாரதத்திற்கு ஜீவன்முக்தியைக் கொடுக்கின்றார். ஏனைய அனைத்துச் சமயங்களும் சிறுபிரிவுகளாகும். இப் பாரதம் பழைமை வாய்ந்ததாகும். புதிய பாரதத்தில் தேவர்களின் இராச்சியம் இருந்தபொழுது, ஒரேயொரு தர்மமே இருந்தது. அது சுவர்க்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது. எனவே, நீங்கள் முதலில் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது, அவர்கள் விவாதிக்க மாட்டார்கள். தந்தை சத்தியத்தை மாத்திரமே கூறுகின்றார். ஸ்ரீமத் அவரிடமிருந்தே கிடைக்கின்றது. அடுத்தது பிரம்மாவின் கட்டளைகள் ஆகும். பிரம்மா நிச்சயமாகத் தந்தையிடமிருந்தே கட்டளைகளைப் பெறுகின்றார். பிரம்மா இப்பொழுது இரவில் இருக்கின்றார். அவர் பகலில் இருந்தார். “பிரம்மாவின் பகலும், பிரம்மாவின் இரவும்” என்றால், பிரம்மகுமாரர்களினதும், குமாரிகளினதும் பகலும், இரவும் என்பதாகும். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் இரவு என்பது, நிச்சயமாகக் குழந்தைகளினதும் இரவாகும். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான் வந்து, முதலில் பிரம்மாவின் வாய் மூலம் பிராமணர்களை உருவாக்குகின்றேன். பிராமணக் குலம் தேவைப்படுகின்றது. இந்த யாகம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது கிருஷ்ணரின் யாகம் எனக் கூறப்படுவதில்லை. இது உருத்திரரின் ஞான யாகமாகும். அதாவது உருத்திரரின் மாலையாகும். தந்தை சிவன் இந்நேரத்திலேயே யாகத்தை உருவாக்கினார். தந்தை இங்கிருந்து இதனைக் கற்பிக்கின்றார். குழந்தைகளே, நான் உங்களை ஒரு சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாகவும், அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்களாகவும் ஆக்குகின்றேன். இது இராஜயோகமாகும். கிருஷ்ணர் கடவுள் என அழைக்கப்படுவதில்லை. கடவுள் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார், அதன் மூலம் நீங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போன்று ஆகுகின்றீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் முதலில் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக வேண்டும் என்பதே பிரதான விடயம். இல்லையெனில், உங்களால் எவரையும் அம்பினால் தாக்க முடியாது. ஆத்ம உணர்வுடையவராக ஆகுவதாலும், தந்தையை நினைவு செய்வதாலும் மாத்திரம் நீங்கள் சக்தியைப் பெறுவீர்கள். நீங்கள் உண்மையில் பலம்வாய்ந்தவர் ஆகும் பொழுது, அம்பு பீஷ்மபிதாமகரைத் தாக்கும். அது படிப்படியாக நிகழ வேண்டும். நீங்கள் இப்பொழுது தொடர்ந்தும் சக்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். இறுதியில் நீங்கள் 100மூ ஆகவேண்டும். நீங்கள் ஓட்டப்

பந்தயத்தில் ஓட வேண்டும். நூங்கள் இப்பொழுது கற்கின்றீர்கள். நூங்கள் மிகவும் பலம் வாய்ந்தவர்களாக ஆகுவீர்கள். நூங்கள் உயிர் வாழும் ஆத்மாக்கள் என்பதையும், தந்தையாகிய கடவுள் ஒரேயொருவரே என்பதையும் நூங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். ஆத்மாவே பரமாத்மா என மக்கள் ஏன் கூறுகின்றார்கள் என அவர்களிடமே கேளுங்கள். தூய்மையாக்குபவராகிய கடவுள் ஒரேயொருவரே. நூங்களே மறுபிறவி எடுப்பவர்கள். கடவுள் தனக்கென ஒரு சரூரத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவரே சிவனாகிய, உருத்திரர். மனிதர்களைக் கடவுள் என அழைக்க முடியாது. ஆத்மாவின் சரூரத்திற்கே பெயர் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாக்கள் அனைவரும் ஒரேமாதிரியானவர்கள். ஓர் ஆத்மா சிலவேளைகளில் சட்டநிபுணரின் சரூரத்தை எடுக்கின்றார். ஆத்மா ஒரு நாயாக அல்லது பூனையாக ஆகுவதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: அன்பிற்கினிய குழந்தைகளே, மனிதர்கள் மனிதர்களாகவே ஆகுகின்றார்கள். விலங்குகள் பல்வேறுபட்டவை. இந்நேரத்தில், மனிதர்கள் விலங்குகளை விடவும் மோசமானவர்களாக இருக்கின்றார்கள். நாடகத்தின்படி, மாயை அனைவரது வாழ்க்கையையும் அழித்துவிட்டாள். இப்பொழுது, தந்தை வந்து, அனைவரது வாழ்க்கையையும் தகுதிவாய்ந்ததாக ஆக்குகின்றார். பாரத மக்கள் கடவுளைத் தாயும், தந்தையும் என அழைக்கின்றனர். வெளிநாட்டிலுள்ளவர்கள் கூறுகின்றனர்: ஓ, தந்தையாகிய கடவுளே! நல்லது, அவர் தந்தையென்றால், அவருடன் தாயும் தேவைப்படுகின்றார். அவர்கள் ஏவாளைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால், அவர் யார்? ஏவாள் என அழைக்கப்படுபவர் யார்? மம்மா, ஏவாள் என அழைக்கப்படுவதில்லை. மம்மா, ஜெகதாம்பா ஆவார். இவரே (பிரம்மா) ஏவாள் என அழைக்கப்படுகின்றார். ஏனெனில், இவரின் வாய் மூலமாகவே அவர் (சிவப்பா) படைக்கின்றார். இதனாலேயே கூறப்படுகின்றது: நூங்களே தாயும், தந்தையும் என்பது நிரூபிக்கப்படுகின்றது. அந்த ஒரேயொருவரே தாயும், தந்தையும் என அழைக்கப்படுகின்றார். ஜெகதாம்பாவின் தாயும் இருக்க வேண்டும். அவரும் மனிதரே. நூங்கள் ஆத்ம உணர்விற்கு வருவதற்குச் சதா முயற்சி செய்யும்பொழுதே இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் கிரகித்துக்கொள்ள முடியும். நினைவு இல்லையெனில், உங்களால் கிரகிக்க முடியாது. மாயை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவள். நூங்கள் நினைவில் இருக்காவிடில், அவள் தொடர்ந்தும் உங்களைக் குத்துவாள். இங்கே 10 முதல் 12 வருடங்கள் வரை உள்ளவர்களைக்கூட மாயை தாக்குகின்றாள். அவள் அவர்களது முகத்தை அப்பால் திருப்பிவிடுகின்றாள். அவர்கள் மறந்துவிட்டு, பின்னர் அது தங்களது பாக்கியத்தில் இருக்கவில்லை எனக் கூறுகின்றார்கள். நான் எனது பாக்கியத்தை உருவாக்கியவாறே வந்திருக்கின்றேன் என்ற பாடல் உள்ளது. நூங்கள் வந்து, எப்பாக்கியத்தை உருவாக்கினீர்கள்? இலக்ஷ்மியைத் திருமணம் செய்வதையாகும். பாப்தாதா கூறுகின்றார்: உங்களது இதயக் கண்ணாடியில் பாருங்கள்: நான் தகுதி வாய்ந்தவனா? நான் தந்தையைப் போன்று இனிமையானவர் ஆகிவிட்டேனா? தந்தை கூறுகின்றார்: ஆத்ம உணர்வு உடையவராகுங்கள்! தந்தையாகிய என்னை எந்தளவுக்கு நினைவுசெய்கின்றீர்களோ, அந்தளவுக்குச் சேகரித்துக் கொள்வீர்கள். நூங்கள் நினைவுசெய்யாவிடில், சேகரித்துக்கொள்ள மாட்டீர்கள். நினைவின் மூலம் மாத்திரமே பழைய கணக்கு தொடர்ந்து எரிக்கப்படும். யோக அக்கினி என்றால் நினைவேயாகும். ஆத்மாவாகிய நான் கடவுளை நினைவுசெய்கின்றேன். தந்தையும் கூறுகின்றார்: நூங்கள் ஆத்மாக்கள் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்து, என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். ஆத்மாக்களைப் பரமாத்மா எனக் கூறுவது தவறாகும். கடவுள் ஒருபோதுமே மறுபிறவி எடுப்பதில்லை. நூங்கள் தொடர்ச்சியாக மறுபிறவி எடுக்கின்றீர்கள். எனது பிறவி தெய்வீகமானதும், தனித்துவமானதுமாகும். நான் சாதாரணமான ஒரு சரூரத்திலேயே பிரவேசிக்கின்றேன். இல்லையெனில், பிராமணர்கள் எங்கிருந்து வருவார்கள்? முதிர்ச்சியான பிரஜாபிதா தேவைப்படுகின்றார். ஒரு சிறிய குழந்தை தேவையில்லை. கிருஷ்ணர் ஒரு சிறிய குழந்தையாவார். அவர்கள் இராதையையும், கிருஷ்ணரையும் எப்பொழுதும் இளமையாகவே காண்பிக்கின்றார்கள். சிறு குழந்தையொன்றைப் பலரும் 'பிரஜாபிதா' என எவ்வாறு அழைக்க முடியும்? கிருஷ்ணரைத் தாயும், தந்தையும் என எவ்வாறு நூங்கள் அழைக்க முடியும்? பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை இப்பொழுது வழிகாட்டியாக வந்திருக்கின்றார். அவர் ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் மூண்டும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வார். தந்தை மிகத்தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். முதலில், அவர்களிடம் ஒரு படிவத்தை நிரப்புமாறு கேளுங்கள். கூதையின் கடவுள் யார் என்பதே பிரதான விடயம். இந்த யாகத்தை உருவாக்கியவர் யார்? இது உருத்திர யாகம் அல்லது ஞான யாகம் எனப்படுகின்றது. பரமாத்மாவான பரமதந்தையே ஞானக்கடலும், அனைவரினதும் தந்தையுமாவார்.

அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான நூண்டகாலம் தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுங்கள். சரூரத்தின் சமயங்களைத் துறந்துவிடுங்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் சகோதரர்கள் என்பதை உறுதியாக்குங்கள். தந்தையைப் போன்று இனிமையானவராகுங்கள்.
2. ஆத்ம உணர்வுடையவராகி, தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். நூங்கள் ஜீவன்முக்தி என்ற ஆஸ்தியைத்; தந்தையிடமிருந்து ஒரு விநாடியில் பெறுகிறீர்கள். நூங்கள் ஒருபொழுதும் எவருடனும்; விவாதிக்கக்கூடாது.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் ஊக்கம், உற்சாகம் மூலம் தடைகளை முடித்து, தந்தைக்குச் சமமான ஒரு நெருக்கமான இரத்தினம் ஆகுவீர்களாக.

தந்தைக்குச் சமமான, நெருக்கமான இரத்தினங்களாக இருக்கின்ற குழந்தைகள் கொண்டிருக்கின்ற ஊக்கமும் உற்சாகமும், ஒரு தகுதிவாய்ந்த குழந்தையாக இருக்கின்ற அத்தாட்சியைக் கொடுப்பதுமே பறக்கும் ஸ்திதிக்கான அடிப்படை ஆகும். இந்த உற்சாகமானது வருகின்ற பலவகையான தடைகளை முடித்து, உங்களைச் சம்பூரணமானவராகவும், முழுமையானவராகவும் ஆகுவதற்கு உதவுகின்றது. ஊக்கம் உற்சாகத்திற்கான தூய திடசங்கற்ப எண்ணமே, உங்களை வெற்றியாளர் ஆக்குவதற்கான ஒரு குறிப்பிட்ட சக்திவாய்ந்த ஆயுதம் ஆகுகின்றது. ஆகவே, எப்பொழுதும் ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொண்டிருங்கள். அது உங்கள் இதயத்தின் பறக்கும் ஸ்திதி ஆகும்.

சுலோகம்: ஒரு தபஸ்வி ஆத்மா எப்பொழுதும் ஒரு விசேடமான ஆசனத்தில் அமர்ந்திருப்பதைப் போன்று, நூங்களும் நிலையான, ஸ்திரமான ஸ்திதி எனும் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

---ஓம் சாந்தி---